

La Riera

Revista d'humor i literatura

Redacció i administració: Pietat, 19

DIRECTOR: RAMÓN FERRER I MONTPLET

P Ò R T I C

La nota de color d'aquest mes han estat les típiques enramades. Enguany, però, potser no han tingut l'animació dels altres anys i cal treballar perquè aquestes festes tan simpatiques no fassin una fi llastimosa.

Son festes de barri, que tenen una sentor purament catalana, ja que les sardanes son la base primordial de tots els actes i quan les sardanes ratllen l'esj ai escampen aircu els lates de la nostra preuada terra.

Veure els carrers i places enramats, és nna cosa senzillament meravellosa. Aquells serralls de colors vius i oposats, aquells fanalets uns de cara grotesca i altres més seriosos, aquells berns posats a les portes de les cases, i aquelles serpentinaes que fan un enxarxat en les balcones i una a la porta de casa, donen una sensació de festa, que de copulsen a celebrar un onera que no en tingueu grr...

Per la seva catalanitat i per la seva tradició, cal que aquestes festes subsisteixin. Un altre dia tornarem a parlar ne...

Bells paisatges
d'Arbúcies

Riera amunt

ALERTA AMB ELS FRUITERS! (pel nostre Sr. Baile)

Enguany, - com l'any passat - arribat el temps de la fruita, vàrieç colles de nois, segueixen cada vespre horts i vinyes, fent malbé plantes, destroçar i viar da i exasperant la paciència dels hortolants i vinyataires que veuen, per torra, desapaureixer la fruita, verda i tot, dels seus arbres.

Eaperem que la intervenció del nostre digníssim Baile acallarà les queixes dels perjudicats, acabant amb les correrries d'aquets ganganassos.

R. Vilà B.

JOAN REUS

ARBUCIES

TELEFON, N.º. 5

Explotacions Forestals
Fàbrica d'Asserrar

CARBONS VEGETALS

Comerç de Fusies
de totes classes
del país.

Servei de transport en Auto-Camió d'Arbucies a Barcelona tres dies la setmana i diària d'Arbucies a Hostalric i vice versa.

AUTOS TURISME DE LLOGUER

Representant de la casa Maderas Coll Viader S.A. de Barcelona. Contratista de la Companyia M. S. A. i de Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres. Representant de Ramoneda Germans de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner

TINTORERIA

Rogeli Fietas

Carrer 14 d'Abril 618
(abans carrer Nou)
Telèfon 132

VICH

Tenyils

Rentals a sec

Plisats a màquina

Fabrica de botons

Per a entarrecs

Conxita Rovira

(cala Adelaida)

Camprodón, 10

Arbucies

La Hispano Hilarienca S. A. (Autos Correus)

Despatx central pels ferrocarrils de M. S. A. Servei combinat amb els d'aquesta empresa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona a Arbucies. Ptes. 10'50; Barcelona Sant Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbucies i Breda cada dia
De - - - - - i Hostalric -
De - - - a Vich cada dissabte
De - - - Santa Coloma - dilluns
D'Arbucies a Sant Celoni - dimecres
- Viladrau i Vich - dissabte

De l'estació de Gualba als Manantials de SANT HILARI cada dia del 1 de Juliol al 15 de Setbre
De Sant Hilari a la Font Picant cada dia matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers d'Auos Turisme i Omnibus per a families

Direcció i Administració:
C. Valls, 1 - Tele. 2

Administració i Despatx:
Camprodón, 9 - Tele. 16
ARBUCIES

BITLLETS, INFORMACIONS a BARCELONA Despatx Central: DIPUTACIO, 257

Estravagàncies del Català

(Rigurosament historic)

Seria per l'any 1915 ó 16, quant el meu bon amic i company en Jaume Pagés i Riera (q.e.p.d.), tenia establerta llur botiga d'espardenyeria, coneguda per "Cal Coix", al carrer del Pont on avui hi ha la Sastreria Casanova.

En Jaumet, que era avans que tot un ferm catalanista, va encarregar-me un dia que l'hi pinxes, a les portes foranes de la botiga, nns rétols expresius dels diferents generes que alli es venien, i ero que fossin, els tals rétols, redactats en català.

Naturalment; en aquella época no era massa corrent, encar que sembli estrany, escriure rótols en català i menys en una botiga.

Pero ell ho volia en català, encar que no fos corrent, i a tal efecte va donar-me una relació nominal dels diferents articles que havia d'anunciar.

Entesos? — entesos.

Començo la tasca posant a la capçalera d'aquella rara enciclopedia, el nom de l'establiment que deia, amb lletres mes grosses

"ESPARDENYERIA DE CAL COIX"

i seguidament, distribuïts per les portes, aquella «récula» de noms tan estranys, posats l'un darrera l'altre, que semblava que s'havia anat triant els mots mes rars del diccionari.

I jo, vinga pintar lletres que diguessin

RONÇALS, MORRALS, SACS, SOCS, ESCLOPS, PEUCS, etc. etc.

Es'ava acabant la feina, quant donà la casualitat de passar per davant la botiga, el Sr. Gaos i la seva muller que, segurament, venien de passejar.

● D. Felix Gaos era un estiuejant molt xalat, viu com la tinya, gallec d'origen i castellà rematat que per raons del seu negoci havia corregut la Ceca la Meca i Vall d'Andorra; que coreixia a la perfecció diferents idiomes i no massa el català.

Al donar-se compte d'aquells escrits, s'atura sobtadament i tot estranyat va preguntar-me.

— Oye "pinta monas"; que lenguaje es este. Hungaro? Turco? Sueco?

A lo que l'hi observa amatent la seva Senyora.

— No hombre no; esto está escrito en Catalan.

— Esto Catalan? — diu ell posant se la mà al clatell indicant que no hi te llana. — ¡A MI NO!

J. POL

Anuncieu i Propagueu
L A R I E R A

LOURDES, — font de moda —

Ara a l'estiu, una de les coses més boniques dels vespres es anar a la Font de Lourdes. Reconet fresc, delicios, amb uns arbres que tenen les branques entrelaçades fent un emparat de verdor sobre la placeta, que fa de bar i de saló de ball.

No se si heu anat cap vespre, si hi aneu no dubto que us quedaran ganes de tornar-hi. L'«organillo» tocat al vespre, en mig d'aquell encis estrany sembla una caixeta mágica, un raig de música i d'insomni que entra per les orelles i us ressegueix el cos i sembla com si tots els nostres dintres ballin una dansa que ens posa una guspira als ulls.

La paciència del que toca l'«organillo» es indefinida. Roda que roda, quant un braç li fa mal, toca amb l'altre i la gent balla que ballaràs.

Veureu joves que ballen només per a ballar, que hi posen tota la seva ciència marcant punts i fent filigranes estranyes. En veureu d'altres que ballen per fer tabola i blincant-se i saltiront deixen a la balladora desencolada. No hi falten tampoc aquells típiques parelles d'alguns casats que ballen amb l'americana descordada encarquerats i amb el braç completament estirat, necessitant, per a poguer bellugar se una mica, mitja plaça.

Mentres balten, donem una ullada al nostre entorn. Les taules son atapeïdes de gent. Enamorats que amb els llavis plens d'aixarop es diuen paraules dolces; mares que s'adormen mentre les seves filles ballen i juguen amb els joves;

noies que s'empaiten i s'amaguen darrera els arbres; castigadors que castiguen i algun avorrit de la vida, que és allà dalt només que per a passar el temps.

L'«organillo» ha parat. Puja un home dalt d'una cadira i amb un grapat de tires de paper als dits s'esgargamella cridant:

- Vint números, quan en donen?
- Un ral.
- Dos rals.
- Vuitanta.
- En donen vuitanta, senyors.
- «Pela»!
- «Pela», a les tres!!

I aixís successivament, fins que els números son acabats. Allavors es venen els rams i es balla la toia.

Acabat d'aixó, la gent comença a destilar. Son les onze. L'«organillo» toca que tocaràs i encara el segueixen unes parelles incansables que ballarien fins a la fi del món.

Als nostres peus, s'extén el poble com un remat adormit, amb una munió de finestres roges de llum, amb les teulades tan aprop de nosaltres que sembla que estirant la cama, hem de petjar-les amb els peus.

Tothom ha marxat. Sona l'últim vals i com que no hi ha ningú per a ballar, la lluna s'agafa amb una estrella i volta que volta, fins que el cap li roda i es deixa caure, desmaiada, als braços d'un núvol que l'acolleix benignament..

MONTPLET FERRER RAMON S. A.

Via Crucis

(En el dia del meu aniversari)

Vinc de molt lluny...; les terres qu'he petjades
se són, apenes vistes, esvaïdes
i les plantes dels peus, totes llagades,
no em poden més sostindre, endolorides,

Al travessar à voltes les contrades
plenes de multituds esfereïdes, _
abraonantse amb fúria i desbordades
com en els temps de guerres fraticides,
he sentit creixe els meus dolors... Llavors,
corprès i esmaperdut, en mon desfici,
oïnt sonar per tot arreu les hores
que marquen dels meus passos el suplici,
he clamat contra els deus, i, en ma follia,
sangrantme el cor ensems de greu malura,
he demanat febrós si al món valia
la pena de venir-hi amb amargura,
i al sentdemà morir amb la tortura
de no assolir del benestar la via.

Artur VINARDELL

Girona.

Crepuscle

Entre mig d'un bosc d'alzines
i d'acàcies vessant flor
sento un chor de veus divines
d'aucellets, cantant l'amor.

L'aire dolç de la boscúria
alenat del grat pertum
de les flors, a eixa cantúria
fa l'encis que a mi em consum.

Mentre el sol al lluny declina
i la vaga llum hi fina
amb l'adeu d'un va anyor,
deixo el bosc i vaig a casa
boi sentint al cor la brasa
d'un insospitat amor.

LLUIS G. PONS pvre.

Arbúcies (Bosc de Pujals) 15-5-1934

TINTORERIA TOLOSA

VICH

Ren'ais en Sec

Dols Rapis

Desinfecció

- Planxats

- Tenyils

El vostres vestits queda-
rán com nous i no us
costaran cap diner

Porteu les vostres co-
mandes a

Can MILDÀ

ESQUITXOS

En aquesta secció que serà dedicada a la nostra joventut, publicarem tots els "esquitxos" que ens trametin, sempre que no siguin ofensius i que la Direcció els julgi pertinents.

— Després d'una llarga absència, han retornat a la nostra vila, com les flors després de l'hivern retornen per les nostres prades, les gentils floretes Rosa V. i Margarida N.

Sabem que la seva vinguda, ha causat certa alegria a algun arbneiene.

POLICIA N.º 5

— Considerem que certs consells tenen poca importància segons qui els dona. En aquest cas, senyor «Policia N.º 7», pot guardar-los per altres persones que tal volta els hi seran més profitosos.

TRES AMIGUES

— Fa uns quants dies que em sap molt greu ésser policia. Voldria ésser gangster perquè aixís podria raptar u una jove neta Feliuena, que per cert no em costaria gaire, dones esperant-la per el camí..

POLICIA N.º 1

— Dies enrera, un cert jove estava dibuixant en una taula del café. Per cert que hi va fer uns dibuixos dels quals li demanem que no en fassi cap més, perquè essent soci de Pal·las, profana el nom de la agrupació.

També sabem que uns d'ells martiritzen bon xic el mico. Pregnem a aquests que practiquin més la cultura.

Director de Polícies

— En Joaquim A. té una perruquera encisada, pero diu que per a completar la seva elegància li falta tenir els cabells ondulats.

Per qué no t'arrisques a fer-te la permanent?

POLICIA N.º 6

— L'altre dia, esperant l'auto, vaig sentir

unes modistetes que estaven discutint qui eren els «gangters» i els «polícies». Els recomano que si desitgen saber-ho del cert, es dirigeixin a un que en aquesta secció es firma «Mi» el qual sabra treure-les de dubtes, perquè és molt «viu» i «sempre vigila».

POLICIA N.º 3

— Es convoca Reunió General de Polícies, el dia 8, a les 9, per a tractar del salt que, per culpa d'una senyoretta ens ha fet el «Policia n.º 10», que pensem reemplaçar-lo per el «Policia n.º 11» que ens agrada per la seva serietat.

Policia N.º 12

Bella!...

per Joan Bosch

Avui t'he somniat
bella inconeguda
m'ha sigut molt grat
tastar l'espremuda
del bes que t'he dat.
Corrent, has fugit
oh bella adorada!

que jo t'he seguit
enllà de la prada
i quan t'he trobat
bellament lassada,
deies el pecat,
amb trèmula veu
al nostre bon Deu.

Llegiu LA RIERA

Pregària

Senyor. Jo vull morir. Estic cansat de viure.

No trobo enlloc una ombra de repós.

Deixeu que el meu esperit navegui lliure
lluny de la terra i lluny del cos.

Que voti vers el regne de puresa
entorn dels àngels i de Vós.

No vull viure en un món que és tot malesa
on cada home es un tigre i és un ós.

Per tot regna l'enveja, l'odi, l'ira,
i es fan guerra germans contra germans,
i amb goig i orgull el vencedor encara es mira
la sang com regalima de ses mans.

La farsa, la luxúria, la mentida,
viu en cada hom vestida d'oripells;
la faç que sembla un àngel, té l'ànima envilita
i la més blanca rosa amaga fins dardells.

No no Senyor, deixeu que vingui al costat vostre
ací tinc por de perdre la glòria que heu promés,
qué hi fa que resti sempre a flor de llavi el Pare-
(nostre;

l'onada de maldat tot ho envaeix.

I jo, Senyor, la mort em fa paüra
sí va cap a l'etern sutzada de pecat,
i avui que encara tinc l'ànima pura
allibereu-me el dubte que sigui condemnat.

I és per això, Senyor, que jo us demano humil i
(amb insistència
que satisfieu el meu suprem anhel;
féu que sigui avui mateix el terme humà de ma
(existència
i que es renovi en la beatitut del cel.

X. X. X.

BULLICIO

Música del tango "Silencio"

I

¡Bullicio en la noche!... Salté de la cama!...
No hay nadie que duerme, con tanta jarana!
Un palo a la mano, una mujer grita
pegando a su esposo con toda la fuerza
porque son las doce y llega borracho.
Se casó muy joven, porque el era un santo
y era un hombre guapo y buen trabajador
que nadie creyera que un vez casado
se echara al vició de tales maneras.
¡Antes era un santo y ahora un borracho!

I I

¡Bullició en la noche!... Salté de la cama!...
No hay nadie que duerme con tanta jarana!
Se oye un gemido... ¡Un hombre que cae!
Y al grito de pillol la esposa le pega
y deja al esposo todo lastimado.
Acude el sereno... Acude mas gente...
Unos con camisa y otros con pijama
y a la mujereita, de genio tan raro,
se la llevan presa, el palo en la mano
con el que ha matado a su pobre esposo.

I I I

¡Bullició en la noche!... ¡Renace la calma!...
La gente se duerme... soñando y roncando!...
Dos hombres se llevan al pobre marido
y a la mujer meten dentro, la carcel...
¡Silencio en la noche!, ¡Silencio en las almas!

MON MUDA

Fabrica de
Anissats
Licors i
Aixarops

Anton Gualba
AR G E N T O N A

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ

O f r e n a

per

LLUIS TORRES

Aquells meus somnis d'or i meravella - aquella aurora policroma i d'ideal - aquella perla, aquella flor i aquella estrella - aquell palau fantàstic de forma oriental.

Aquell jardí poètic i romàntic - aquella lluna sobre el llac enamorat - aquell passeig plè de perfum i plè de càntic - aquella font que plora melangies dintre la dolça soletat.

Aquelles rimes subtils i delicades - extretes de les perles de la mar - de diamants i pedres irisades - de llum d'estels i de perfum lunar.

De tot te'n faig ofrena dolça aimia - i en taig un líric ram pel teu amor - que ja no em plau cap altra fantasia - si no es desprèn de ta bellesa d'angèlica candor.

Senyora.. Senyoreta...

S'ensenya de tellar
i confeccionar
SISTEMA MARTI
càrrec de la profesora
CAMILA GIL

Carrer Camprodón, 71 — ARBUCIES

COLMADO I CONFITERIA
JAUME CLOPES

Reposteria, Confiteria en General, Vins i Xampanyes de marca: Especialitat en Pans de Pessic
Elaboració de Turrons de Mel, Massapà i Iema
Gran especialitat en TURRO MONTSENY

Camprodón 8 ARBUCIES

GARATGE MECANIC

Venda de
Neumàtics
i
Macises de
totes
marques

GRAN
PREMI
en la

EXPOSICIO
INTERNACIONAL DE 1929

DIPÓSIT DE GASOLINA

Francesc Paret
i C.^a Stat. Lda.

Casa CENTRAL

Tuset 18

Telèfon 74742

BARCELONA

EXQUISIT LICOR FERRO QUINA

CALISAY

Magi

Monfuleda

Arenys de Mar

(BARCELONA)

La
Canço
dels
Segadors

Seguem companys. La falç enlaire
sigui per tots un pensament.
Quan la bandera jugui amb l'aire
el nostre cel serà esplendent.

La nostra ensenya durà amb ella
tot l'esperit d'una cançó
i els jocs del blat i la rosella
li donaràn divers coló.

I cantarem: «Nois, a la fèina!
Que el cor bategui dè delit:
calli la veu i parli l'èina
fins a la nit.

Cada llambrec de falç lluenta
serà, batut; un tros de pa;
cada buf d'aire ens darà empenta.
Companys, la falç ardenta
fem-la xiulà!»

I el treball fet tot serà nostre
com la bandera que hem alsat
i s'encendrà la llibertat
a cada cor i cada rostre.
Companys; A segar blat!

Rafel VILÀ i BARNILS

Aquell Ball de Pasqua

Aquell ball de Pasqua l'he recordat tota la vida, esposa... Te'n recordes?

Jo era jovenet, molt jovenet encara i ja havia sentit al cor l'esgarripança de l' enamorament. Tu, que eres bonica i més joveneta que jo, eres un imà que constantment m'atreïa. Els meus ulls es fonien mirant-te i com més et mirava, més sentia desvetllar-se als meus diutres el desig de posseir-te, però mai gosava parlar-te del meu amor.

Fou en aquell ball de Pasqua, dintre d'aquella sala plena de cortinatges llampants i de lluminàries morades, que vaig parlar-te.

Jo et portava tot ballant, presonera dintre els meus braços. Sentia sobre el meu cor el panteix pausat del teu pit que s'esponjava. Els teus ulls eren més clars que mai. Et mirava i estrenyia

el teu cosset de nina contra el meu. Quina sensació poguer-te parlar tan d'aprop!

I dintre l'orgia d'aquella festa, vaig sentir-me valent per a pronunciar la paraula sagrada dels enamorats:

— T'estimo!

Vaig dir-la tremolant i tu, amb una mirada plena de promences, vares correspondre.

Tots els idil·lis que varem teixir en aquell ball de Pasqua, que no eren res més que somnis d'amor, tingueren un dolç epilèc.

Bastirem el nostre niuet, el nostre amor germinà i avui ja vellots i amb la testa nevada, tenim el goig d'aquella recordança i la dolcesa vaga d'aquell ball de Pasqua que mai hem oblidat

Celesti MONTSENY

== M'agraden rosses ==

I

La font rajava amb extremiments de joia. L'aigua en correr sobre els rocs petava sonorament, amb uu dring d'argent que vibrava com un cascabelleig.

Rosa, noia bonica mostrant tota la joventut esclatant dels dinou anys, apropà el cantiró al raig de l'aigua per omplir lo. Quan retornava cap a casa seva trobà al pas en Joan que l'aturà a parlar. A ella pero, no li sabé gens de greu, perquè li agradava en extrem la conversa d'aquell jove que sabia dir les coses d'una manera tant espontània i assenyada, que donava bó d'escoltar lo.

Cada vegada que ell li parlava Rosa sentia una alegria que li feia pessigolles a la pell. Parlaren de moltes coses i no sé com, la conversa anà a parar sobre dones i les preferències, a voltes rares que els homes tenen respecte a elles.

Rosa preguntà

—A tu com t'agraden les noies?

—A mi m'agraden rosses, Quan veig una cabellera rossa el cor m'hi fuig al darrera.

Rosa abaixà els ulls. Ella tenia els cabells castanys i en aquells instants hauria donat mitja vida per a tenir los rossos com aquelles dones afortunades, que agradaven a en Joan.

—Cabellera rossa! Sembla un camp daurat que hi juguen els raigs del sol i l'oreig esbulla com una madeixa de fils d'or.

Acabada la conversa Rosa quedà tota en tristida. Arribà a casa seu i s'enmirallà. Trobà que els seus cabells eren lletjes, tan lletjos que se'ls esbullà amb furia i plorà de ràbia.

I I

Tres dies després Rosa i Joan es trobaren novament. Ell restà esverat

—Que has fet Rosa? Perqué t'has oxigenat?

Ella tota animosa i enriolada contestà.

—Per agradar te!

—Per agradar-me? Perque ho teies?

—No deies que t'agradaven rosses?

—Si pero tu no. Tú m'agradaves tal com eres. Els teus cabells eren els mes bonics que jo havia vist, perque eren teus. Ara... no sé... els teus cabells no semblen teus...

—Jo que creia que estaries content!

—Jo n'estava enamorat dels teus cabells tal com eren. Ara no m'agraden. Aquest color d'or i aquesta lluentor que els has donat, en fa mal als ulls, perquè sé que sé artificial, que és tingit i jo no vull que la noia que estimo fassi coses d'aquestes per atreure'm. Allavors no la voldria.

—Aixis tu... m'estimes?

—T'estimava i estaxa dieidit a declarar me. Però ara no puc, els teus cabells no m'agraden. Avorreixo a les rosses oxigenades.

Rosa esclatà a plorar. Havia volgut abastar una flor i havia collit una espina. La pobra noia, altra vegada s'esbullà elsa bells amb furia i plorà de ràbia.

I I I

La font raja amb extremiments de joia. El cantiró s'omple. Rosa i Joan asseguts en el pedris han començat l'idil·li de la seva felicitat. Ell li amoi-xa els cabells que tornen a tenir el seu color natural.

El cantiró ja es plé i vessa, però els dos enamorats que ja no es recorden d'ell ni de la font, deixen que la seva ànima camini lliurement per els senderons d'un amor que floreix amb tota plenitut.

Ramon FERRER MONTPLET

JUBERT
CONSULTORI
MEDIC-QUIRURGIC
Malalties de les Criatures: Malalties de la Pel
Cirurgia Infantil: Dianostics
Trasl·ladat a: P. Constitució 7 Principal
GIRONA

— Passaren uns quants dies entre nosaltres els senyors de Pagés (D. Hermini) acompanyats de la seva germana Mercé de Reynoso. Estigueren a visitar-los els seus distingits amics senyors Comtes de Montaur i Santandreu, quins ponderaren molt la nostra vila, quedant encantats de l'esplèndida bellesa amb que es presenta la primavera, en nostres camps i jardins.

— El dia 27 el Casal celebrà una gran festa amb motiu de l'entrega d'un banderí a la seva Joventut, que fou apadrinat per la senyoreta J. Matas i el senyor R. Garcí.

— Durant el mes, hem saludat als volguts escriptors nostres, S. Juny, Josep M. Tapias, Joan Canaleta, Enric Llorella, Emilia Roura i Joan Garolera.

— A Barcelona va casar-se el distingit jove arbecenc, en Josep Reus Durán.

— A la mateixa ciutat va contraure matrimoni amb una gentil barcelonina, l'antig suscriptor Joan Pla.

— Amb motiu del descobriment d'una lapida que dona el nom de Francesc Macià al carrer que havia estat de Camprodón, el dia del Corpus estigué en la nostra Vila l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya, en Lluís Companys, acompanyat d'altres personalitats de la política catalana.

— El dia 27 feren la Comunió Solemne els nens i nenes de la Parròquia, després d'un curs aprofitat de Catecisme i de la celebració esplèndida del Mes de Maria.

— Sortosament, es troba totalment curada de les contusions que es produí en enfonsar-se el terrat de can Nic, mentre ella hi estenia roba, la Siseta de can Clos. Ens alegrem de la millora.

— Enguany a la Plaça no han fet enra-

mades i al carrer de'n Macià les feren amb dues orquestres. L'una cosa va per l'altra!

— El dia 24, tarda i nit, actuarà al Casal la Companyia teatral de Pal·las, que representarà els drames «L'Intin. Secret» i «La fàbrica vella», de Francesc Parcerisa, completant el programa les boniques comedies «L'estimo Lulú» de'n Ramon Ferrer i Montplet i «Cura de moro» de'n Pitarra.

— Els paletes celebraren la seva festa a base d'Ofici solemne, Sardanes, Concerts i ball al Reneximent, esdevenint tot animadíssim.

— El mateix dia, actuà a l'Ateneu la tropa de varietats «Clarión», deixant satisfeta a la concurrència.

— S'ha portat a cap la nova rotulació dels carrers d'Arbucies, amb els canvis de noms que indicàvem en un numero passat.

— Relacionada amb la vinguda de les colònies escolars de cada istiu, rebérem la visita del Dr. J. Serra Hunter, ex-Rector de l'Universitat de Barcelona i actual regidor de l'Ajuntament de la capital de Catalunya.

CORRESPONDENCIA

Ma Gister i Lilian = Els seus «esquitxos» han arribat tard i haurem de publicar-los al numero vinent.

A V I S

Es prega a tots els que ens trametin «esquitxos» i treballs, que ho fassin abans de fi de mes per a assegurar la seva inserció

Material Eléctrico
Lampisteria
Bobinaje de Motores
Electricidad y Suministros

Radio Telefunken
Bombas Bloch
Lamparas Osram
Las Mejores Marcas

MATEO REGAS

Almacenes y Oficinas
Abeuradors, 6
Teléfono, 14

GERONA

XAMPANY
FREIXENET

ALTA CALITAT

Caves
a
Sant
Sadurni
de
Noia